www.tamilarangam.net

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

அரசியல் தொடர்

எழுதுவது அற்புதன்

215

தோல்வியில் முடிந்த புலிகளுக்கு எதிரான பெரும் பிரசாரம்!

விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக பிரசார இயக்கம் ஒன்றை நடத்த ஈ.பி.டி.பி. முன் வந்தது.

ரஞ்சன் விஜயரத்ன உயிரோடு இருந்த போதே அதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்தன.

தினகரன் பத்திரிகையை பொறுப் பேற்று நடத்துமாறு ரஞ்சன் ஈ.பி.டி.பி. யினரை கேட்டிருந்தார்.

ஈ.பி.டி.பி. அதனை விரும்பவில்லை. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ஊடாக புலிகளுக்கு எதிரான பிரசாரம் நடத்த ஏற்பாடு செய்து தருமாறு ஈ.பி.டி.பி. ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவிடமும் ரஞ்சனிடமும் கேட்டிருந்தது.

அதற்கு உடன்பட்டார் ரஞ்சன் விஜயரத்ன. அவ்வாறு பிரசாரம் நடத்துவதானால் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் எவரும் தலையிடக்கூடாது, எப்படி நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவது என்பதை நாமே தீர்மானிப்போம் என்று ஈ.பி.டி.பி. கூறியது.

அப்போது இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன இயக்குநராக இருந்தவர் ஹட்சன் சமரசிங்கா.

ஈ.பி.டி.பி. கேட்கும் வசதிகளை செய்து கொடுக்குமாறு பிரேமதாசாவே நேரடியாக ஹட்சனுக்கு உத்தரவிட்டார்.

அதன்பின்னரே 'மக்களின் குரல்' என்ற பெயரில் வாரத்தில் நான்கு நாட்கள் மாலை ஐந்து மணி முதல் ஆறு மணிவரை வானொலி நிகழ்ச்சி ஒன்றை ஈ.பி.டி.பி. நடத்தியது.

இதற்கு ரமேஷ் பொறுப்பாக இருந்தார். நாடகங்களிலும் ரமேஷ் உட்பட ஈ.பி.டி.பி. யினரும் பங்கேற்று நடித்தனர்.

இலங்கையில் மட்டுமன்றி இந்தியாவிலும் சர்வதேச சேவை ஊடாக மக்களின் குரல் ஒலித்தது.

புலிகளுக்கு எதிரான பிரசாரம் செய்வதற்கு ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு சென்ற ஈ.பி.டி.பி.யினரும், அங்கு காவலுக்கு நின்ற கடற்படையினருக்கு புலிகளாகவே தெரிந்தனர்.

உள்ளே புலிகள்

ஒருமுறை ரமேஷ், அசோக் இருவரும் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு சென்றபோது வாயிலில் வைத்து கடற்படையினர் மறித்தனர். சோதனையிடப்பட்ட பின்னரே உள்ளே செல்லலாம் என்று சோதனையிட நெருங்கினார்கள்.

"எம்மை சோதனையிட முடியாது. எம்மில் சந்தேகம் என்றால் நாம் இந்த நிகழ்ச்சி செய்வதற்கே வரமாட்டோம்" என்று அவர்கள் கூறியதையும் பொருட்படுத்தாமல்,சோதனையிட முயன்ற கடற்படை சிப்பாயை பிடித்து பின்னோக்கி தள்ளி விட்டு, உள்ளே போய்விட்டனர்.

அதனையடுத்து மக்களின் குரல் பதிவு செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்த 'ரெக்கோடிங் ஸ்ரூடியோவை' கடற்படையினர் சுற்றி வளைத்ததோடு, உள்ளே இரண்டு புலிகள் வந்திருப்பதாக ஊழியர்களிடம்கூறி புரளியைக் கிளப்பினார்கள்.

அந்த நேரம் ஹட்சன் சமரசிங்க அவ்விடத்துக்கு சென்றார்.

"மக்களின் குரல் நிகழ்ச்சிக்கு வருபவர்களது பெயர்கள் முன்கூட்டியே கேற்றில் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தினரால் தெரிவிக்கப்படும். அவர்களை சோதனையிடக்கூடாது" என்று ஹட்சன் கூறியதால், பிரச்சனை தீர்ந்தது.

கொழும்பில் தேடுதல்

'மக்களின் குரல்' செய்தது ஒரு புறமிருக்க கொழும்பில் புலிகளின் நடவடிக்கைகளை தடுப்பதிலும் ஈ.பி.டி.பி. முன்னின்றது.

பொலிசாருடனோ, இராணுவத்தினருடனோ இணைந்து நடவடிக்கையில் ஈடுபடமாட்டோம். கொழும்பில் புலிகள் நின்றபோது எவ்வாறு ஏனைய இயக்க உறுப்பினர்களை கைது செய்ய சுதந்திரம் தரப்பட்டதோ, அதுபோன்ற சுதந்திரம் எமக்கும் தரப்பட வேண்டும் என்று ஈ.பி.டி.பி. கோரியது.

அதன்படி கொழும்பு பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபருக்கு முன்கூட்டியே தகவல் கொடுத்துவிட்டு ஈ.பி.டி.பி. தனித்து செயற்படலாம் என்று முடிவானது.

அப்போது கொழும்பு டி.ஐ.ஜியாக இருந்தவர் செனிவிரத்ன. ரஞ்சனின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமானவர்.

தாம் எங்கு சென்று தேடுதல் நடத்தப் போகிறோம் என்பதை ஈ.பி.டி.பி.யினர் தெரியப்படுத்துவர். அப் பகுதி பொலிசாருக்கு தகவல் கூறி, அங்கு தலையிட வேண்டாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு விடும்.

இத் தேடுதல் நடவடிக்கைகளும் ரமேஷின் பொறுப்பிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ரஞ்சன் விஜயரத்தினா கொலைக்கு சூத்திரதாரியாக இருந்தவர் வரதன். ரஞ்சன் கொலைக்கு முன்னரே அவர் பற்றி ஈ.பி.டி.பி.க்கு தகவல் வந்தது. அவர் வேலை செய்த வீடியோக் கடைக்கு தேடிச் சென்றனர். அச் சமயம் அவர் அங்கிருக்கவில்லை.

வரதன் பற்றி கிடைத்த தகவலை பொலிசாருக்கு ஈ.பி.டி.பி. தெரிவிக்கவில்லை. தெரிவித்திருந்தால்கூட வரதன் புலி என்று நிரூபிப்பதற்கான ஆதாரம் எதுவும் அப்போது பொலிசாருக்கு கிடைத்திருக்காது.

புலிகள் என்ற சந்தேகத்தில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் ஈ.பி.டி.பி. முகாமில் வைத்து விசாரிக்கப்பட்டனர். பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

ஈ.பி.டி.பி.யினரால் கொழும்பில் புலிகள் என்ற சந்தேகத்தில் பிடிக்கப்பட்ட எந்தவொரு இளைஞரும் கொல்லப்படவில்லை.

இதனை புலிகளும் அறிந்திருந்ததாலோ என்னவோ, ஈ.பி.டி.பி.மீது புலிகளும் அப்போது தாக்குதல் எதனையும் நடத்தவில்லை.

புலிகளும் தமது புலிகளின் குரல் மூலமாகவே மக்களின் குரலுக்கு பதிலடி கொடுத்ததுடன், ஈ.பி.டி.பி.பற்றியும் கண்டனம் தெரிவித்து வந்தனர்.

ரஞ்சன் விஜயரத்தினா மரணத்தின் பின்னர் கொழும்பில் புலிகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை ஈ.பி.டி.பி. குறைத்துக் கொண்டது.

பிரேமதாசா பலியான பின்னர் டி.பி. விஜதுங்கா ஜனாதிபதியானார். சிங்கள இனம் மரம், தமிழ் மக்கள் அந்த மரத்தைச் சுற்றிப் படரும் கொடி என்று கூறினார்.

"இனியும் மக்களின் குரல் செய்வதில் அர்த்தமில்லை. நிறுத்திவிடலாம்" என்று ஈ.பி.டி.பிக்குள் அபிப்பிராயம் எழுந்தது. அதனை தமது தலைவர் தேவானந்தாவிடம் ரமேஷ் கூறினார்.

"உடனே நிறுத்தினால் நன்றாக இருக்காது. படிப்படியாக நிறுத்தலாம்" என்பது டக்ளஸ் தேவானந்தாவின் விருப்பம்.

நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கும் பொறுப்பிலிருந்து ரமேஷ் விலகிக்கொண்டார். கொழும்பில் புலிகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளும் முற்றாக நிறுத்தப்பட்டன.

மக்களின் குரலில் தொடர்ந்து ஒரு மாதத்திற்கும் மேலாக மறு ஒலிபரப்பாகவே நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

மாலை ஐந்து மணிக்கும் ஆறு மணிக்கும் இடைப்பட்ட நேரம் பிரதான நேரமாகும். வர்த்தக விளம்பரங்கள் அதிகமாக இடம்பெறத்தக்க நேரமாகும்.

அந்த நேரத்தை இப்படி மறு ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சிக்காக வீணடிக்கலாமா? என்று ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தினர் குறைப்பட்டார்கள். இறுதியில் 'மக்களின் குரல்' தொடர்ந்து செய்ய இயலாத நிலையில் இருப்பதாக டக்ளஸ் தேவானந்தா ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு தெரியப்படுத்தினார். மக்களின் குரல் அப்படியே ஓய்ந்து போனது.

படிப்பினை

புலிகளுக்கு எதிரான மிகப் பாரிய பிரசாரமாக 'மக்களின் குரல்' விளங்கியது. ஆனால் பரிதாபகரமான தோல்வியைச் சந்தித்தது.

விடுதலைப் புலிகளும் பிரேமதாசா அரசுடன் பேச்சு நடத்தியபோது, கொழும்பில் ஏனைய இயக்கங்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர்.

'உண்மை' என்ற பத்திரிகை மூலம் ஏனைய இயக்கங்களுக்கு எதிரான பிரசாரத்தையும் மேற்கொண்டனர்.

எனினும் புலிகளிடம் சொந்தப் பலம் இருந்தமையால், அந்தப் பிரசாரங்களும், நடவடிக்கைகளும் இயக்கத்தை மேலும் பலப்படுத்தவே உதவின.

புலிகள் அரசுடன் பேச்சு நடத்தியபோது அரசாங்கமோ படையினரோ தமிழ் மக்களுக்கெதிரான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதில்லை. அவ்வாறு ஈடுபட்டால் தாமும் திருப்பித் தாக்குவோம் என்று புலிகளால் கூறவும் முடிந்தது.

ஆனால் ஏனைய இயக்கங்கள் எந்த அரசை ஆதரித்தனவோ, அதே அரசு அந்த இயக்கங்களின் கருத்துக்களையும் மீறி குடிமனைகள்மீது குண்டு போட்டது. அடக்கு முறைகளை தொடர்ந்தது. அவற்றை கண்டித்து எதிர்த்து நிற்குமளவுக்கு அரசியல் ரீதியாக என்றாலும் ஏனைய இயக்கங்கள் தம்மை திடப்படுத்தவில்லை.

அவற்றை தடுக்க முடியாத சூழலில் இருந்தபடி, புலிகளை மட்டுமே எதிர்த்து இவர்கள் செய்யும் பிரசாரம் மக்களாலும் ஏற்கப்படமாட்டாது.

ஏனைய இயக்கங்கள் அரசுகளுடன் கொண்ட நட்புறவு எவ்வகையிலும் அந்த இயக்கங்களை உண்மையான பலமிக்கதாக மாற்ற உதவவில்லை. அதற்கான வேலைத் திட்டங்களும் முன்னெடுக்கப்படவில்லை.

புலிகள் எம்மை போராட அனுமதிக்கவில்லை. எமது போராடும் உரிமையை தடைசெய்தனர், என்ற உணர்ச்சியிலேயே ஏனைய இயக்கங்களில் இருந்த போராளிகள் பலர் புலிகளுக்கு எதிரான நிலைப்பாடுகள் எடுத்தனர்.

ஆனால் அதே இயக்கங்கள் அரசுடன் கொண்ட நட்புகள் காரணமாக போராட்டத்தையே கைவிடும் அளவுக்கும், அடிப்படை நிலைப்பாடுகளையே மறக்கும் அளவுக்கும் சென்றுவிட்டன.

இதன் பின்னர்தான் புலிகளை எதிர்த்த சக்திகள் பலர் புலி எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டை கைவிட்டனர்.

புலிகள் இல்லையானால் மாற்று யார்? என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் புலி எதிர்ப்பு என்பது அதனை மேற்கொள்பவர்களுக்கு தனிப்பட்ட இலாபத்தை தரலாம். தமிழ் பேசும் தரப்புக்கு பலன் என்ன? என்ற கேள்விக்கு தமிழ்க் கட்சிகளிடம் இன்று பதில் இல்லை.

நாம் மறுபடி 1991ம் ஆண்டுக்கு செல்லலாம்.

மேதினம்

யாழ், குடாநாட்டில் 1991 மே தினத்தை புலிகள் பிரமாண்டமாக கொண்டாடினார்கள்.

வடபகுதியில் ஊரடங்கு அமுலில் இருப்பதாக அரசு அறிவித்தது.

அவ்வாறு இருந்தும் நல்லூர், ஓமந்தை, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி ஆகிய பகுதிகளில் மேதின ஊர்வலங்களும் கூட்டங்களும் நடைபெற்றன.

குண்டுவீச்சு விமானங்கள் தாக்குதல் நடத்தக்கூடும் என்று பீதி நிலவிய போதும், யாழ் குடாநாட்டில் நடைபெற்ற மேதின ஊர்வலத்தில் 50 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் பங்கு கொண்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1977க்கு முன்னர் கூட்டணியினர் நடத்திய மேதினக் கூட்டங்களில் பெருமளவில் மக்கள் பங்கு கொள்வர்.

அதனைவிட பலமடங்கு மக்கள் நல்லூரில் நடந்த புலிகளின் மேதின கூட்டத்தில் பங்குகொண்டனர்.

(தொடர்ந்து வரும்)

1977 ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களில் நாடெங்கும் நடைபெற்ற வன்செயல்கள் பற்றி ஆராய 'சன்சோனி கமிஷன்' நியமிக்கப்பட்டது. இக் கமிஷன் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பற்றி ஆதாரபூர்வமான சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் வெளியிட்ட கருத்துக்களில் ஒரு சிறு பகுதி இது:

"அரசியலமைப்பை ஆதரித்தவர்களுக்கு இயற்கை மரணம் நேராது!"

தமிழரசுக் கட்சியெனத் தமிழிலும் 'பெடறல் பார்ட்டி' என ஆங்கிலத்திலும் அழைக்கப் பெற்றுவந்த அரசியற் கட்சியானது 1952 ஆம் ஆண்டுதொட்டு இருந்து வந்தது. 1972, மே மாதம் 14 ஆம் திகதியிலிருந்து அது 'தமிழ யுனைட்டெட் ஃபுறன்ற்' என ஆங்கிலத்திலும் தமிழர் ஐக்கிய முன்னணி எனத் தமிழிலும் ஆகி, பின்பு 1976, மே மாதம் 14 ஆம் திகதியன்று 'தமிழ் யுனைடெட் லிபறேஷன் ஃபுறன்ற்' என ஆங்கிலத்திலும் 'தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை கூட்டணி' எனத் தமிழிலும் ஆயிற்று.

'த முஸ்லிம் யுனைட்டெட் ஃபுறன்ற்' என ஆங்கிலத்திலும், முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி எனத் தமிழிலும் பெயர்வாய்ந்த கட்சியும் அதனுடன் சேர்ந்துகொண்டது. (நான் அவற்றை அழைப்பது போன்று) குறிப்பாக (ஆங்கிலத்தில் 'ரீ.யூ.எவ்' எனப்படும்) த.ஐ.மு-உம். (ஆங்கிலத்தில் 'ரீ.யூ.எல்.எவ்.' எனப்படும், த.ஐ.வி.மு-உம், 1972, மே மாதத்தில் குடியரசு அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப் பெற்றதன்பின்பு, இதன்கண் அளிக்கப்பெற்ற சாட்சியத்தின்போது முக்கியத்துவம் வகித்தன.

(02) 1972, யூலை 27 ஆம் திகதி முதல் 1977, யூலை 24 ஆம் திகதிவரை பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளராக இருந்த திரு. டபிள்யூ.ரீ. ஜயசிங்ஹ அவர்கள் வடக்கில் 1972, மே மாதத்தின் பின்னர் நிலவிய நிலைமை பற்றியும், பிரதானமாக த.ஐ.வி.மு.- இனது நடவடிக்கைகள் பற்றியும் கூறியுள்ளார். புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கண்டனம் தெரிவித்தபின், கட்சித் தலைவர்கள் அதன் பிரதிகளைப் பகிரங்கமாக எரித்தனர் என அவர் குறிப்பிட்டார்.

இச்சம்பவமானது 1972, ஒக்டோபர் 02 ஆம் திகதி நிகழ்ந்தமையினைத் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்.

அவ்வரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஆதரித்த அரசியல்வாதிகளுக்கு எதிராக, அதாவது (அப்போதைய அரசாங்கத்தின் ஓர் அமைச்சராகிய) திரு. குமாரசூரியர் அவர்களுக்கும் திரு.ராஜன் செல்வநாயகம் அவர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினர் போன்ற அத்தகையோருக்கும் எதிராகக் கட்சி ஆதரவாளர்களும் வன்முறைச் செயல்கள் புரிந்தனர். வடக்கில் சட்டத்திலும் ஒழுங்கிலும் சீர்குலைவொன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு ஓரியக்கத்தையும் இக்கட்சி நடத்திற்று என அவர் மேலும் கூறினார். கொலைகள், கொலை முயற்சிகள், துப்பாக்கி உற்பத்தி, பிற சட்டவிரோதச் செயல்கள் பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

(03.) அதன் விளைவாகப் பொலிசார் 1972-இற்கும் 1974 இற்கும் இடையில் ஏறக்குறைய (ஐம்பது) 50 ஆட்களுக்கு எதிராகத் தடுப்புக்காவற் கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்படல் வேண்டும் என விதந்துரைத்தனர்; அத்தகைய கட்டளைகள் நடைமுறையில் இருந்த காலம் வரைக்கும் இவ்வன்முறைச் செயல் நின்றுவிட்டமை முக்கியத்தும் வாய்ந்ததாகவிருந்தது. ஆகவே, வன்செயலுக்குக் காரணமாக இருந்தோர் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தோரே என அனுமானித்தல் நியாயமானதாகவிருந்தது.

(04.) 1972 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப் பெற்றபோது த.ஐ.வி.மு. ஆனது ஒரு ஹர்த்தால் அல்லது துக்க தினமொன்றை அனுஷ்டிக்குமாறு மக்களுக்கு ஒரு வேண்டுதல் விடுத்தமையையும், விடுதலை ஈட்டும் குறிக்கோளுக்குக் கட்சி உறுப்பினர்கள் தம்மை அன்று அர்ப்பணித்தமையையும் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார். அந்நாளன்று கறுப்புக் கொடிகள் பறக்க விடப்பட்டன; பாடசாலைகள் அவற்றின் மாணவர்களாற் பகிஷ்கரிக்கப்பட்டன; பேருந்துகளுக்கு (பஸ் வண்டிகளுக்கு) கல்லெறி விழுந்தது, என்பவற்றையும் அவர் ஏற்றுக் கொண்டார்.

(05.) எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் கூட்டமொன்று திரு. செல்வநாயகம் அவர்களது தலைமையின் கீழ் 1972, மே 24 ஆம் திகதியன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தேறிற்று. திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களும் காசி ஆனந்தனும் அதில் உரை நிகழ்த்தினர்.

(06.) "புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு வாக்களித்த (ஆறு) 06 தமிழரும் சுகவீனத்தினாலோ, விபத்தினாலோ, இயற்கைக் காரணங்களினாலோ இறக்கமாட்டார்கள்; ஆனால் எவையோ பிற வழிகளில் அவர்களுக்கு மரணம் சம்பவிக்கும்." எனப் பின்னவர் கூறினார்.

திரு. அமிர்தலிங்கம் கூறியதாவது: "தமிழரும் படைக்கலம் ஏந்தும் ஒருநாள் வரும். ஆதலால், வெளிநாடுகளிலுள்ள குறித்த சில நிறுவனங்களுடன் அவர்கள் நட்புறவுகள் வைத்துக்கொள்ளல் மிக அவசியமாகும்."

அக்கூட்டம் பற்றிய பொலிசு அறிக்கையொன்று முன்னிலைப்படுத்தப் பெற்றது. தமது சாட்சியத்தில், தாம் இயம்பியது யாதென விளக்கி, "நாங்கள் படைக்கலம் பயன்படுத்தப் போவதில்லை; ஆயினும், எமது எதிர்காலச் சந்ததியினர் போரிடவேண்டி வரலாம்" என்றே தாம் கூறினாரென்றார். அதனிலும் பார்க்க நான் ஏற்றனுமதித்துக் கொள்வது பொலிசார் தயாரித்த அறிக்கையையேயாகும்.

(07.) காசி ஆனந்தன் அவ்வுரை நிகழ்த்தியதன் பின்னர், தடுப்புக்காவற் கட்டளையொன்றின் பேரில் யூன் 10 ஆம் திகதியன்று கைது செய்யப்பட்டார்; அவர் தடுப்புக் காவலில் இருக்கையில் 1972, ஒக்டோபரிலும் நவம்பரிலும் (மூன்று) 03 நாட்கள் அவரது வாய்மூறைப் பாட்டை உபபொலிசுக் கண்காணிப்பாளர், பீ.வீ. டபிள்யூ, த. சில்வா பதிவு செய்தார். இச்சொற் பொழிவுகளைப் புலனாய்வு செய்யுமாறும் யூன் மாத முற்பகுதியில் நிகழ்ந்த இரு துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவங்களுக்கும் த.ஐ.மு. நடவடிக்கைகளுக்குமிடையில் ஏதும் தொடர்பு இருந்ததா என அறியுமாறும் பீ.வீ. டபிள்யூ. த.[illegible]ல்வாவுக்கு யூன் 11 ஆந் திகதியன்று அறிவுறுத்துரை [illegible]கப்பெற்றது.

மே 24 ஆம் திகதிக்குப் பிறகு வன்முறைச் சம்பவப் பெருக்கொ[illegible] இருந்ததாகவும், இக்குற்றச் செயல்களுக்குப் [illegible]ாக இருந்த சத்தியசீலன் என்னும் ஒருவர் உள்[illegible]கலான, ஓர் அரசியற் குழுபற்றியும் அவர் சான்ற[illegible]தார்.

திரு. ஆர். சுந்தரலி[illegible]தினை அடுத்தது சாட்சியமளித்தவருமாகிய திரு. ஜே.டி.எம். ஆரியசிங்ஹ, 1973, ஜன[illegible] மாதம் 01 ஆம் திகதி தொடக்கம் 1975 [illegible]ர் 30 ஆம் திகதிவரை யாழ்ப்பாணம் பொ[illegible] கண்காணிப்பாளராக இருந்தவராவர். தமது பதவிக்காலத்தின்போது, சட்டத்தையும் ஒழுங்கினையும் எதிர்த்து எழுந்த பிரதான அச்சுறுத்தலானது அரசியல் உள்நோக்கங்களின் பொருட்டு வன்செயல் புரிந்த வாலிபர்களிடமிருந்தாகும் என நிலைநாட்ட முற்பட்டார்.

அப்போதைய ஓர் அமைச்சராகிய திரு.சி.குமாரசூரியர் ஓர் உப-அஞ்சல் அலுவலகத்தைத் திறந்து வைப்பதற்காக 1973, ஜனவரி மாதம் 15 ஆம் திகதியன்று வேலணைப் பாடசாலைக்குச் செல்லவேண்டியிருந்தது. திரு. ஆரியசிங்ஹ அதற்கான பாதுகாப்பு ஒழுங்குகளைச் செய்தார். அவர் வேலணைக்கு அருகே திரு.திருமதி அமிர்தலிங்கம், திருவாளர்கள் சிவசிதம்பரம், கதிரவேலுப்பிள்ளை, கா.பொ. இரத்தினம் ஆகியோரைக் கண்டார்.

அவர்களுடன் அவர் கதைத்ததன்பின்பு, தனியார் கானி ஒன்றிற்குள் அவர்கள் சென்றனர். அமைச்சர் அவர்களைத் தாண்டிச் சென்றபோது, "துரோகியே திரும்பிப் போ" எனக் குரல்கள் எழுப்பப்பட்டதோடு, கறுப்புக் கொடிகளும் அசைக்கப்பட்டன.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்